

[Carsten Andersen]

undervisningsministeren ret i, at det måske har mere sammenhæng med det, vi behandlede i går, end med det, der sker i dag. Men dette forslag vedrører altså særlig praktikfalter, der, som det nu er gentaget så mange gange, er et væsentligt problem.

Vi mener ikke, at forslaget, selv om det er ret detaljeret og beskriver nogle løsningsmodeller, er tilstrækkeligt til at kunne løse disse problemer. Men vi mener, det er godt, der bliver taget hul på løsningen af problemerne.

Revisionen af tilskud mener vi er utilstrækkelig. Vi må se i øjnene, at arbejdsgiverne ikke vil tage EFG-praktikanter uden tilskud. De tilskud, som der ydes i dag, og som egentlig skulle skaffe nye praktikpladser, de går til de gamle praktikpladser, og de har i realiteten ikke skaffet nye praktikpladser.

Og spørgsmålet om, hvem der skal betale for det, om det er ved en forhøjelse til arbejdsgiverordningen, ja, det er vel egentlig os borgere, der skal betale for den situation. Som hr. Poulsaard rigtigt siger, så bliver det lagt på priserne, og så er det os borgere, der kommer til at betale det. Men det er jo også vores børn, og det er også vores samfund, som det kommer til at gælde for. Og det er også os, der bliver nødt til at se i øjnene, at den part, som er styrende for de her ting, ikke vil være med til at løse tingene frivilligt. Derfor bliver vi nødt til at sætte nogle stærkere kræfter bagved.

Forslaget om intensivering af de nye EFG-2. dels uddannelser vil vi gerne drøfte nærmere i udvalget, men vi er lidt bange for, at vi får så megen specialisering, at man ikke har nogen manøvemuligheder på arbejdsmarkedet. Vi mener, at f.eks. ældreuddannelsen inden for EFG er en af de ting, som gør, at man bliver meget låst fast på særlige uddannelser, men hvis det betyder en opblødning derved, at man kan få suppleret sin uddannelse, synes vi, der ligger noget positivt i det.

Hvad angår kvotaaftaler, er vi noget betænkelige ved, om de faglige udvalg kan forpligtes ved aftaler; vi tror ikke, det er lige nøjagtig det forum, man skal henvende sig til. Vi mener, der skal et større pres bag ved at fremskaffe flere praktikpladser, og at det er arbejdsgiverparten, der skal presses til at skaffe dem, og det opnår man måske bedre ved at gå til arbejdsgiversiden. Jeg synes, det vil være udmærket, at det er antallet på den

enkelte arbejdsplads, der er afgørende for; hvor mange EFG-elever der skal være, medmindre der gør sig særlige forhold gældende.

Fru Connie Hedegaard var inde på, at der lå en styrkelse af vejledningsindsatsen i regeringens program. Undervisningsministeren pegede også på, at man giver, og man tager. Ja men hvis man tager lidt mindre, end man giver, skulle tingene gå op i en højere enhed, selv om de har forskellig værdi. Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren og fru Connie Hedegaard, hvori styrkelsen af vejledningsindsatsen og udmøntningen af den del af regeringens ungdomsprogram består, når man beskærer arbejdsformidlingskontorerne og ungdomsgarantiordningerne. Når man siger, det ikke er regeringens politik, at man ønsker at tage livet af disse ting, hvor er så den vejledning henne? Det vil jeg gerne have et svar på.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal kun gøre få bemærkninger til dette forslag, idet jeg kan henvise til, hvad jeg sagde mere generelt i forbindelse med socialdemokratiets andet forslag om en ungdomsgaranti, der jo også indeholder en bestemmelse om, at der skal være praktikpladser til rådighed.

Hr. Kaj Poulsen henviste til, at socialdemokratiet i øvrigt havde haft vanskeligt ved at anvise finansieringsmuligheder og i hvert fald tage medansvar, men at det var anderledes med dette forslag, idet man her anviste finansieringsmuligheder. Det er ganske rigtigt, men jeg tør nok sige, at det ikke er så svært at anvise finansieringsmulighederne, når man uden videre lægger ansvaret over på andre, i dette tilfælde på arbejdsgiverne.

Nu mener jeg ikke, at AER-modellen er dårlig, og vi bruger den jo også. Man kan ikke afvise, at vi skal bruge den i endnu stærkere grad, men troen på, at man bare uden videre kan lægge enhver opgave af økonomisk art over på arbejdsgiverne, tror jeg er fejlagtig, og jeg skal minde den socialdemokratiske ordfører om, at vi jo nu også har levet igennem en længere periode, hvor vi i udstrakt grad har måttet give støtte fra statens side til vore virksomheder i såvel håndværk som i landbrug, hvilket er et udtryk for, at de har haft rigeligt at se til også